

ความรู้รอบรู้ด้านสุขภาพ

เข้าถึง เข้าใจ และการนำไปใช้

health literacy

access, understand and application

เขียนโดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัญเมือง แก้วคำเทิง

ความรู้ด้านสุขภาพ: เข้าถึง เข้าใจ และการนำไปใช้

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ขวัญเมือง แก้วดำเกิง.

ความรู้ด้านสุขภาพ : เข้าถึง เข้าใจ และการนำไปใช้ .-- กรุงเทพฯ : อมรินทร์, 2561.
228 หน้า.

1. สุขภาพ. 2. การส่งเสริมสุขภาพ. I. ชื่อเรื่อง.

613

ISBN 978-616-468-098-2

พิมพ์ครั้งที่ 1 เมษายน 2561 จำนวน 1,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 พฤษภาคม 2561 จำนวน 1,000 เล่ม

ผู้จัดทำเนื้อหา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญเมือง แก้วดำเกิง

ออกแบบปก : อรอนงค์ สิทธิวิเศษย์ และภัทรดนัย แก้วดำเกิง

ตรวจอักษร : อรัญญา จันทร, ปาลิดา มานะกิจจงกล และ ศศิรียากร อ่อนตา

สถานที่พิมพ์ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) กรุงเทพฯ

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย :

บริษัท อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถ.บางกรวย-จางอนม ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9222, 0-2449-9500-6

Homepage : <http://www.naiin.com>

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

ติดต่อผู้เขียน โทรศัพท์ 081 6840109 อีเมล kmkaeo@gmail.com

ความรอบรู้ด้านสุขภาพ:
เข้าถึง เข้าใจ และการนำไปใช้

ขวัญเมือง แก้วดำเกิง

ความดีงามและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากหนังสือเล่มนี้
ขอน้อมนำมาใช้เป็นเครื่องบูชาคุณครู อาจารย์ และผู้ที่มีอบความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า

คำนิยม

โดยศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์

นายกสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา

หนังสือ “ความรู้ด้านสุขภาพ: เข้าถึง เข้าใจ และการนำไปใช้” ที่ผมได้มีโอกาสอ่านต้นฉบับทั้งเล่ม เห็นว่าเป็นหนังสือที่มีการเรียบเรียงขึ้นอย่างสมบูรณ์ ทำให้ผู้อ่านได้มีความเข้าใจต่อแนวคิดเรื่องความรู้ด้านสุขภาพ ซึ่งกำลังเป็นที่กล่าวถึงกันในแวดวงวิชาการด้านสาธารณสุขมากขึ้น ผู้อ่านจะได้ตระหนักว่าความรู้ด้านสุขภาพมีความสำคัญอย่างไรต่อการส่งเสริมสุขภาพโดยกระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล และองค์กรด้านสุขภาพจะนำแนวคิดนี้ไปใช้อย่างไรในการทำงาน และจะอย่างไรให้เป็นองค์กรสร้างเสริมสุขภาพที่สมบูรณ์ได้

หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับนักวิชาการสาธารณสุขและผู้ที่ทำงานด้านสุขภาพ รวมทั้งอาจารย์และนิสิตนักศึกษาจะได้ใช้อ้างอิงเชิงวิชาการต่อไป

ผมขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญเมือง แก้วดำเกิง ที่ได้แต่งหนังสือเล่มนี้ได้เรียบร้อย เพื่อการเผยแพร่ในวงวิชาการ และหวังว่าอาจารย์จะได้ผลิตผลงานที่มีคุณค่าทางวิชาการเพิ่มขึ้นในโอกาสต่อไป

คำนำ

แนวคิดเรื่อง “ความรอบรู้ด้านสุขภาพ” ทำให้สังคมเกิดความตื่นตัวและให้ความสำคัญกับข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านสุขภาพในระดับสูง ยุคสมัยที่ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วทำให้ประชาชนทั่วไปได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง มีกิจกรรมส่งผ่านข้อมูลข่าวสารความรู้เหล่านั้นหรือเติมแต่งขึ้นไปสู่บุคคลหรือกลุ่มคนอื่นๆ ทำให้การได้รับข้อมูล สร้างความเข้าใจ และนำข้อมูลไปใช้ส่งผลกระทบต่อบุคคล ระบบสุขภาพ และระบบบริการทุกด้าน

หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้พยายามนำเสนอแนวคิดเรื่องความรอบรู้ด้านสุขภาพที่มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง การเขียนเมื่อปี พ.ศ. 2554 ใช้ว่า “ความฉลาดทางสุขภาพ” ซึ่งสะท้อนประเด็นที่นักวิชาการทั่วโลกมุ่งให้ความสำคัญ ด้วยความคาดหวังถึงผลลัพธ์ที่นำพาสุขภาพดีมาสู่บุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม

แนวเขียนหนังสือเล่มนี้ พยายามที่จะนำเสนอคำศัพท์เดิมประกอบไว้ด้วยเพื่อให้ผู้อ่านซึ่งเป็นบุคลากรด้านสาธารณสุข อาจารย์และนิสิตนักศึกษาได้เข้าถึงข้อมูลเรื่องนี้เช่นเดียวกับผู้เขียน และทำความเข้าใจด้วยมุมมองของตนเองผ่านการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความรู้เหล่านั้นก่อนนำไปใช้ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้และช่วยสร้างเสริมให้เกิดความรอบรู้มากขึ้นยิ่งกว่าการเชื่อตามสิ่งที่ผู้เขียนนำมากล่าวอ้างไว้เท่านั้น เพื่อเข้าถึง เข้าใจ และนำไปสู่การใช้ประโยชน์จากแนวคิดและหลักการอย่างถูกต้อง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์, รองศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ จันทรมลี, รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรียา ตันสกุล, คุณเพ็ญศรี เกิดนาค และคุณณลินี มกรเสน จากสมาคมวิชาชีพสุขภาพ, รองศาสตราจารย์ ร้อยเอกหญิง ดร.จิรนนท์ แก้วกล้า ภาควิชาโภชนวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ช่วยตรวจทานเนื้อหาทางวิชาการ ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำการจัดโครงสร้างเนื้อหาวิชาการ ขอขอบคุณ ดร.จำเนียร ชุณหโสภาค สมาคมปรัชญาดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ ดร.ชัชฎา พารุ่ง สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของการนำเสนอเนื้อหา

ทุกท่านได้มีส่วนสำคัญยิ่งในการเพิ่มคุณค่าให้กับหนังสือเล่มนี้

ขวัญเมือง แก้วดำเกิง

สารบัญเนื้อหา

	หน้า
คำนิยม	ก
คำนำ	ข
สารบัญเนื้อหา	ค
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
ส่วนที่หนึ่ง พัฒนาการ องค์ประกอบ และการประเมิน	
บทที่ 1 พัฒนาการของความรอบรู้ด้านสุขภาพ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	4
นิยามและความหมาย	7
พัฒนาการ	15
สรุปสาระสำคัญ	17
บทที่ 2 องค์ประกอบของความรอบรู้ด้านสุขภาพ	23
กรอบแนวคิด	24
องค์ประกอบ	36
สรุปสาระสำคัญ	42
บทที่ 3 การประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพ	45
แนวคิดการประเมิน	46
เครื่องมือประเมินระดับบุคคล	47
เครื่องมือประเมินระดับประเทศ	58
สรุปสาระสำคัญ	63
ส่วนที่สอง การสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพระดับบุคคล	
บทที่ 4 กระบวนการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพ	67
กระบวนการสุศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ	68
กลุ่มเป้าหมายที่ต้องเพิ่มความรอบรู้ด้านสุขภาพ	75
แนวทางการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพ	76
สรุปสาระสำคัญ	79

บทที่ 5 การสร้างการเรียนรู้และการสื่อสาร	83
หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้	84
หลักการและทฤษฎีการสื่อสาร	99
การเสริมพลังการเรียนรู้	106
สรุปสาระสำคัญ	109
บทที่ 6 กลวิธีสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพของบุคคล	115
Fotonovela Technique	119
Teach-back Technique	120
Show-me	121
Chunk & Check Methods	122
Checklists & Scorecards	123
Ask Me 3	124
Shame-free	128
การใช้คำถามเพื่อสร้างการเรียนรู้	129
สรุปสาระสำคัญ	134
ส่วนที่สาม การสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพระดับองค์กร	
บทที่ 7 องค์กรรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literate Organization)	137
แนวคิดการพัฒนางค์กรรอบรู้ด้านสุขภาพ	138
คุณลักษณะขององค์กรรอบรู้ด้านสุขภาพ	140
เครื่องมือพัฒนางค์กรรอบรู้ด้านสุขภาพ	146
สรุปสาระสำคัญ	158
บทที่ 8 องค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace)	163
กับการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพ	
แนวคิดการพัฒนางค์กรสุขภาวะ	165
กระบวนการพัฒนางค์กรสุขภาวะ	172
เครื่องมือพัฒนางค์กรสุขภาวะ	173
การสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพในองค์กรสุขภาวะ	175
สรุปสาระสำคัญ	182

ส่วนที่สี่ แนวโน้มการพัฒนา และบทสรุปส่งท้าย

บทที่ 9 แนวโน้มการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพ	187
แนวโน้มการวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างองค์ความรู้	189
แนวโน้มการกำหนดนโยบายความรอบรู้ด้านสุขภาพ	193
แนวโน้มการขับเคลื่อนกระบวนการ	197
สรุปสาระสำคัญ	199
บทที่ 10 บทสรุปส่งท้าย	203
บทเรียนที่ได้เรียนรู้	204
ข้อเสนอสำหรับประเทศไทย	206
ประมวลสาระสำคัญส่งท้าย	209
ดัชนีคำค้น	212
ประวัติผู้เขียน	215

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1 การให้ความหมายหรือนิยามคำว่า health literacy	8
ตารางที่ 2.1 ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพ การดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่คาดหวัง	27
ตารางที่ 2.2 กรอบแนวคิดการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพในระบบสุขภาพ จำแนกตามระดับการพัฒนาและกลุ่มเป้าหมาย	35
ตารางที่ 2.3 องค์ประกอบของดัชนีความรอบรู้ด้านสุขภาพ ตามโครงการ The European Health Literacy Survey	38
ตารางที่ 6.1 แนวทางการพัฒนาด้านการสื่อสาร เพื่อสร้างเสริมความรอบรู้ ด้านสุขภาพ	117
ตารางที่ 7.1 คุณลักษณะโรงพยาบาลรอบรู้ด้านสุขภาพ และแนวทางการพัฒนา	143
ตารางที่ 7.2 มาตรฐานกำกับคุณภาพของงานบริการส่งเสริมสุขภาพ	154

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการพัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพ ของ Don Nutbeam	25
ภาพที่ 2.2 กรอบการศึกษา health literacy ในกลุ่มวัยรุ่น ของ Manganello	29
ภาพที่ 2.3 แผนผังแสดงขั้นตอนการพัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพ	31
ภาพที่ 2.4 กรอบแนวคิดเรื่องความรอบรู้ด้านสุขภาพกับการสาธารณสุข	33
ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดการประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพของผู้ที่ใช้ภาษาจีน แมนดารินในไต้หวัน	40
ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างเครื่องมือประเมินการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน หรือ REALM	49
ภาพที่ 3.2 ตัวอย่างเครื่องมือ The Newest Vital Sign (NVS)	51
ภาพที่ 3.3 ตัวอย่างแบบทดสอบ Test of Functional Health Literacy in Adult (TOFHLA)	53
ภาพที่ 3.4 ตัวอย่างแบบประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน ขั้นปฏิสัมพันธ์ และขั้นวิจารณ์ญาณในกลุ่มผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่สอง	55
ภาพที่ 3.5 ตัวอย่างแบบประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นวิจารณ์ญาณ สำหรับกลุ่มคนทำงานในสำนักงาน	56
ภาพที่ 4.1 ความเชื่อมโยงระหว่างสุขศึกษากับการส่งเสริมสุขภาพ	70
ภาพที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมสุขภาพ สุขศึกษา และความรอบรู้ ด้านสุขภาพ	72
ภาพที่ 5.1 ระดับขั้นการพัฒนาของบุคคลด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain)	88
ภาพที่ 5.2 ระดับขั้นการพัฒนาของบุคคลด้านเจตคติ (Affective Domain)	89
ภาพที่ 5.3 ระดับขั้นการพัฒนาของบุคคลด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain)	89
ภาพที่ 5.4 การกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม	90
ภาพที่ 5.5 การรับรู้ความสามารถตนเองและความคาดหวังผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น	96
ภาพที่ 5.6 แนวโน้มของการกระทำจากการประเมินระดับการรับรู้ความสามารถตนเอง และระดับความคาดหวังผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น	96
ภาพที่ 5.7 กระบวนการสื่อสารของ Lasswell's "5W" Model	99
ภาพที่ 5.8 กระบวนการสื่อสาร และสิ่งรบกวน	100

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 5.9 พีระมิตแสดงอัตราการจดจำจากวิธีการเรียนรู้แต่ละแบบ	103
ภาพที่ 5.10 โมเดลแสดงกระบวนการนำเข้า ประมวล และตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสาร	105
ภาพที่ 5.11 โค้งการลืม (Ebbinghaus' Forgetting Curve)	105
ภาพที่ 5.12 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมพลัง ความรอบรู้ด้านสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ	108
ภาพที่ 6.1 ตัวอย่างโปสเตอร์เชิญชวนให้ผู้ป่วยสอบถามปัญหาสุขภาพของตนเอง (แผ่นที่ 1)	125
ภาพที่ 6.2 ตัวอย่างโปสเตอร์เชิญชวนให้ผู้ป่วยสอบถามปัญหาสุขภาพของตนเอง (แผ่นที่ 2)	126
ภาพที่ 6.3 ตัวอย่างแบบบันทึกการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพของผู้ป่วยและบุคลากร	127
ภาพที่ 7.1 จินตนาการหนึ่งขององค์กรรอบรู้ด้านสุขภาพ	139
ภาพที่ 7.2 ความเชื่อมโยงระหว่างความรอบรู้ด้านสุขภาพ กับการดูแลสุขภาพ การจัดการคุณภาพ และการส่งเสริมสุขภาพ	145
ภาพที่ 7.3 แบบประเมินองค์กรรอบรู้ด้านสุขภาพด้วยตนเอง	151
ภาพที่ 7.4 แผนผังการบริหารงานคุณภาพ	156
ภาพที่ 8.1 รายงานการสำรวจความสุขระดับโลก	164
ภาพที่ 8.2 ระดับความสุขจำแนกตามกิจกรรมในชีวิตประจำวัน	165
ภาพที่ 8.3 ปัจจัยการพัฒนางานองค์กรสุขภาวะ ตามโมเดล MapHR	171
ภาพที่ 8.4 กระบวนการสร้างเสริมสุขภาวะในองค์กร 5 ขั้นตอน	172
ภาพที่ 8.5 กิจกรรมการนำเสนอภาพฝันองค์กรสุขภาวะ	177
ภาพที่ 8.6 กิจกรรมการนำข้อมูลองค์กรและผลการสำรวจมาอภิปรายร่วมกัน	178
ภาพที่ 8.7 ตัวอย่างการออกแบบกระบวนการสร้างสุข ตามโมเดล MapHR	178
ภาพที่ 8.8 ตัวอย่างกิจกรรมสร้างสุขในองค์กรสุขภาวะ	179
ภาพที่ 8.9 ตัวอย่างกิจกรรมเรียนรู้และแลกเปลี่ยน	180

ส่วนที่หนึ่ง
พัฒนาการ องค์ประกอบ และการประเมิน

บทที่ 1
พัฒนาการของความรอบรู้ด้านสุขภาพ

ความเป็นมาและความสำคัญ
นิยามและความหมาย
พัฒนาการ
สรุปสาระสำคัญ

คำถามชวนคิด

1. ท่านแน่ใจหรือไม่ว่าสามารถเข้าถึงข้อมูลเรื่องความรอบรู้ด้านสุขภาพได้มากพอแล้ว?
2. ท่านคิดว่าได้ทำความเข้าใจเรื่องความรอบรู้ด้านสุขภาพได้ดีแล้วหรือไม่?
3. ท่านทราบหรือไม่ว่า ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีความเป็นมา ความสำคัญ
นิยามความหมาย และพัฒนาการ อย่างไร?

“สุขภาพ หรือ สุขภาวะ” ในมุมมองระดับสากลมีความครอบคลุม 4 มิติ คือ สุขภาวะทางกาย (physical health) สุขภาวะทางจิต (mental health) สุขภาวะทางสังคม (social health) และ สุขภาวะทางปัญญา (spiritual health) เชื่อมโยงกันอย่างบูรณาการ โดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO, 1986) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “สภาวะที่สมบูรณ์ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ และสังคมประกอบกัน มิใช่เพียงแต่การปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือความพิการ เท่านั้น” หรือ “a state of complete physical, mental, and social well-being and not merely the absence of disease or infirmity” และต่อมา Nola J. Pender (1996) ศาสตราจารย์ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ได้ขยายความไว้ว่า “การบรรลุถึงการใช้ศักยภาพของ บุคคลที่มีมาแต่กำเนิดและได้รับการพัฒนาขึ้น บุคคลจะบรรลุสภาวะนี้ด้วยการปฏิบัติตนอย่างมี เป้าหมาย ใช้ความสามารถในการดูแลตนเอง และมีความพึงพอใจในสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง รวมทั้งมีการปรับตัวเพื่อสร้างความมั่นคงของโครงสร้างและความสอดคล้องกลมกลืนกับ สภาพแวดล้อมโดยรอบตนเอง” (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2541)

สำหรับประเทศไทย ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 กำหนดความหมาย ของ “สุขภาพ” ไว้ว่า “ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล” และให้ความหมายของคำว่า “ปัญญา” ไว้ว่า “ความรู้ทั่ว รู้เท่าทัน และความเข้าใจอย่างแยกได้ในเหตุผลแห่งความดี ความชั่ว ความมีประโยชน์และความมีโทษ นำไปสู่ความมีจิตอันดีงามและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” ซึ่งนายแพทย์ประเวศ วะสี (2550) ได้ยกตัวอย่าง ดังนี้ (1) กาย ได้แก่ ความแข็งแรง ปลอดภัย พืช ปลอดภัย มีปัจจัยสี่ (2) จิต ได้แก่ ความดี ความงาม ความสงบ ความมีสติ (3) สังคม ได้แก่ สังคมสัมพันธ์ สังคมเข้มแข็ง สังคมยุติธรรม และสังคม สันติ และ (4) ปัญญา ได้แก่ รู้รอบ รู้เท่าทัน ทำเป็น อยู่ร่วมกันเป็น บรรลุอิสรภาพ

ระบบสุขภาพของประเทศ มีการจัดการและดำเนินการเพื่อบูรณาการสู่เป้าหมายการพัฒนา ดังกล่าวทั้งด้านการรักษาพยาบาล (medical care) การป้องกันและควบคุมโรค (diseases prevention and control) การส่งเสริมสุขภาพ (health promotion) และการฟื้นฟูสุขภาพ (rehabilitation) ล้วนมุ่งหวังให้ประชาชนมีศักยภาพในการดูแลสุขภาพตนเองได้ นั่นหมายถึงว่า ประชาชนจะต้องมีการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องและเหมาะสม

กล่าวได้ว่า สุขภาพหรือสุขภาวะจะเกิดขึ้นได้ จำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการทั้งส่วนของการดำเนินงานเชิงระบบจากหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ทุกระดับ การเอาใจใส่ด้านนโยบาย สุขภาพจากภาคประชาสังคม และการดูแลตนเองของประชาชนในระดับปัจเจกบุคคล